

מסורת הש"ס

(א) ס"ח אלא, (ב) תרומות ס"ה
מ"ו תמורה י"ב פ"ש,
(ג) תרומות ס"ה ח"ה,
(ד) כסירות נט, (פ"ש תוס'
ד"ה בתחשבה ותוס' תמורת
נט, ד"ה בתחשבה, (ה) בקבל
מפרס ממונה, (ו) וימי' תוס'
תולין נט; ד"ה לא,

רבינו חננאל

אָפּטײַ לאַפּטײַ. וועמען לאז מ'אס טעלן
ה'מיתקן מ'ה'ן דרגלין אפ'ר ליה דרג' ל'
דל'אז סכנת נפש אפ'ר לא ש'רו ביה טעלן
נ'קט' ל'ר ע'לין כחמל דלפ'ק חתמון
וועכעטויס בירו. בקומ'א של' ד'ד'ן
מ'נע'א: **המנ'א ארס וכל'ו ע'ל'ו.**
מ'נע'א: **וועכעטויס ב'ר'.**
א'אנב'אמ'י מ'דל'א חנ'א ב'ר' ד'ר' ד'ר'
יר'א: **פ'טור.** ד'ר'ד'ו כ'ט'ל' ל'ג'ב'ה
ו'ע'ל'י ה'אז פ'טור כ'ר'ב' נ'תן: **ו'א'לו**
ו'א'ל'אן מ'ת'אס ש'ק'ן. א'ר'א ח'ת'ו
ו'ע'ל'י ח'ח'א ב'ק'ן ו'ל'א מ'נע'א ח'י'ב ה'נע'א
ו'ע'ל'י כ'ר'א: **ח'י'ו'י כ'ל'ל'ה כ'ס'י.**
ו'י'ד'ה ע'מ'ה ח'א'פ'ר: **מ'ל'אש פ'ר'א.**
ד'י'ק'ר נע'ש'ת כ'ס'י ל'פ'ר'א ה'ל'ק'
א'ל'ק'ן מ'ע'ל'ט'ל'א א'ג'ב כ'ל' ו'פ'ר'א ש'ה'א
נ'ת'ת: **ו'י'ק'ט'י'ו' ב'ר'ס.** י'ק'ט'ס מ'ע'ל'
ה'ה'ר'ק ב'ר'ו ו'ח'י'ר'ס כ'ל'ל'ה ו'טע'ל'ט'
ו'נ'מ'ה ח'מ'י'ר'א א'ר'ס מ'ע'ל'ט'ל' א'ג'ב כ'ל'
פ'ר'א: **כ'פ'ר'א מ'ע'ט'נ'פ'ן.** כ'פ'ר'א
מ'נ'ע'ש'ל'ן ו'כ'פ'ן מ'א'ל' כ'ט'ן ח'ת'ס'
ו'ח'ת'ו'ס'י' ו'ע'נ'ס'י' א'ש מ'ל'א י'ל'ש'ל'ן ל'א'ר'
י'ט'מ'ו: **ו'נ'ע'ר'י'ס'ו נ'ע'ר'י.** ע'ד ש'ס'ח'ל'ק'
ה'מ'י'ר'א ח'א'ן ל'א'ר'ן כ'ל'ל'ה
ל'ל'ד'ר'ד'ן י'ש'ל'ן ה'א'ל'ן ל'ב'ד'ה כ'ע'ר'ו'ת'ה:
ש'פ'ש'מ'ת ד'ו'פ'ת' ו'ז'נ'ה ו'ז' ש'ל'י'ה:
ח'ת'ס'ה.

וּשְׂמֵאלָהּ לַמַּעֲלָה. וְהוּא לִרְךְ לַטְּהוֹרָה
וְאִתּוֹ יוֹכַל לַיְטוּל הַטְּמֵאָה בְּיָדָם לְפִי
שֶׁהָיָה מוֹקְפָה לְפִיכָּךְ יִטְעַל הַכֵּל עַל
הַשְׁתָּלָקוֹן וְיִשְׁלַח הַכֵּל עָלָיו וְיִטְעַל
הַטְּהוֹרָה: וְיִשְׁדִּינֶנּוּ. לְאַרְךְ כּוֹלֵן:
וְיִנְעֻקְטִינֶנּוּ. לַטְּהוֹרָה בִּיד וּמִחֲזִירָהּ
לְכַלְכֵּלָהּ: מִתְּנִי לְאוֹרָךְ גּוֹשׁ. שֶׁאֵין
לַטְּהוֹרָה לְגוֹפֶה אֶלְכֵּלָה הַנּוֹסֵף אִי
אֵלֹא לַטְּהוֹרָה לַמַּעֲלָה אֵם שָׂרָה לִיה
לְטַלְטְלוֹי לַטְּמֵאָה אֵלֶּה שְׂקִיל לַטְּהוֹרָה
וּמִתְּנִי לָהּ שֶׁלֹּקֶן: כִּי־יֵאָדָר לְאוֹרָךְ
מִקְמוֹ. שֶׁאֵין לַמֶּקוֹס הַכֵּל וְע"כ
כִּי־הוּא לִרְךְ לְשָׁלֵקוֹ מִמֶּס וּשְׂרָיָה
רִבְנָן לְטַלְטֵל הָאִי אִתּוֹ הָאִי: וּמֵאִי
וְהִקְיָה כו'. דְּאִי־לִרְךְ לַמִּתָּר לִמְתָּר לֹא
שֶׁהוּא אֵלֶּה שֶׁהַטְּמֵאָה לַמַּעֲלָה לְשָׁקִיל
בְּקִדְמָתָא בֵּין שְׂטֵמָה לַמַּעֲלָה בֵּין
אֵלֶּה לְאוֹרָךְ גּוֹשׁ. שֶׁאֵין לִכֵּר לְשִׁבְּ
עָלָיו שֶׁלֹּא יִשְׁלַק לְפִיכָּךְ הָאִי מִמֶּרְבֵּי
וְהוּא לַיְטוּל עַם הַמַּעֲלָה אֵלֶּה מְנַעֲרָה
בְּמִקְמוֹ אֵלֶּה לִרְךְ לַמֶּקוֹס הַכֵּל
מִטְעַל הַכֵּל בִּידָה: וְהִדְרִישָׁה כו'
רִישָׁה נְמִי לְאוֹרָךְ גּוֹשׁ. הַלֵּךְ אִי הוּא
לַטְּהוֹרָה לַמַּעֲלָה לֹא הוּא שָׂרָה לִיה
לְטַלְטְלוֹי טְמֵאָה בְּקִדְמָתָא גְּבִי מַעוֹת
מְנַעֲרָה וּפְסוּלֹת מִטְעַל הַכֵּל הִיא
לַחֲזִירָה: כִּי קִשְׁקֶשׁ. שְׂמֵיבִילָה לִידֵי
הַיֵּתֶר וְגוֹר בִּיה אִתּוֹ מִיָּקוֹן שְׂעִי
לְמַלְאָה: כִּי־אֵין דְּלִמָּר תְּרוּמָה. הוּאִיל
וְיִמְתֵּנָה לְהַעֲלוֹת אַחַת שִׁירָה בְּעִירָה
מִתְּרוּמָה כְּאִילוֹ מוֹמֵתִת לְבָדָה אִי־הָיָה
מִתְּשַׁבֵּעַ הַלֵּכֶךְ לֹא קִשְׁקֶשׁ: מִי־הָיָה
דְּמִתְּשַׁבֵּעַ. זֶה שֶׁנִּפְרֵד מִמֶּס וְאִשְׁרָא
שֶׁ"ט שֶׁל חוֹלִין כְּאִילוֹ הוּא תְּרוּמָה וְדִא':
וְהִכָּא אֵין דְּמִתְּשַׁבֵּעַ. דְּמִתְּשַׁבֵּעַ. חוֹלִין
אֲחֵרִים אֵלֶּה לְפִי מַשְׁבּוֹן הַטְּהוֹרָה
בְּגוֹן אֵם מִתְּחַלֵּל וְדִמַּע
ס' שֶׁל חוֹלִין ע"כ סָפָה תְּרוּמָה וְחִזְרָה
סָפָה מִמֶּנּוּ וּפְסֵלָה לְחוּץ אֲחֵרִים לֹא
שֶׁחֲזִיבִין תְּרוּמָה אֵלֶּה ס' בְּסָפָה ו'
וְיִתְשַׁבֵּעַ ע"כ שֶׁ"ט שֶׁנִּבְדְּלוּ אִי יֵשׁ
ס' שֶׁל חוֹלִין ע"כ סָפָה תְּרוּמָה וְחִזְרָה

חולין יומר מק' כנגדו פולס: אפי' ודאי: לקולא. דלא ליהי המעלה היסודת דמתי' כרבי שמעון דאמר שפלה אחרת. ועכשיו אין זה חולין וינמנא אחרונה זו טפלת בתוך ק' ש' גוסס טייני. צמדומע בלד זה להעלות

נוטל פרק אחד ועשרים שבת

הוא דאפילו לאחזו בידו
מא נפיל ואמי לאמיי וכיון
: סניא כווסיה דרצא. דמי
ייה דמי ומיחייב: וסגדליו

מאי איריא אבן אפילו דינר נמי אלמה אמר
רבא "לא שנו אלא אבן אבל דינר אסור
אבן אי נפלה לה לא אתי אבוב לאיתווי
דינר אי נפיל אתי אבוב לאתווי תניא כוותיה
דרבא "המוציא כליו מקופלים ומונחים על
מלשו וסנדליו ומטבעותיו בידו חייב ואם היה
תלפזב בהן פטור: ה"מציא אדם וכליו עליו
וסנדליו ברגליו ומטבעותיו בידיו פטור ואילו
הוציאן כמות שהן חייב: כלכלה והאבן
בתוכה: ואמאי תיהוי כלכלה בסים לדבר
האסור אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן
הכא בכלכלה מלאה פירות עסקינן
הישרינהו לפירי ונישירי לאבן ויניקטינהו
בידים דרבי אלעי אמר רב בפירות
המיטנפין ה"נ בפירות המיטנפין וילינקטינהו
נגערי^ה אמר רב חייא בר אשי אמר רבא יהכא
בכלכלה פחותה עסקינן דאבן גופה נעשית
דופן לכלכלה: מטלטלין תרומה וכו': אמר
רב חסדא לא שנו ה"אלא שטהורה למטה
ושמאה למעלה אבל טהורה למעלה ושמאה
למטה שקול ליה לטהורה ושביק ליה
לשמאה וכו' טהורה למטה נמי לישרינהו
וילינקטינהו אמר רבי אלעי אמר רב ב"פירות
המיטנפין עסקינן מיתבי מטלטלין תרומה
שמאה עם הטהורה ועם החולין בין שטהורה
למעלה ושמאה למטה בין ששמאה למעלה
ושטהורה למטה תיובתא דרב חסדא אמר
לר' רב חסדא 'מתניתין לצורך גופו ברייתא
לצורך מקומו מאי דוחקיה דרב חסדא
לאומקמי מתניתין לצורך גופו אמר רבא

הכר מענר את הכר והן נופלות ואמר רבה
בר בר חנה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא
לצורך גופו אבל לצורך מקומו מטלטלו
ועוררן עליו ומרסיפא לצורך גופו רישא נמי
לצורך גופו: רבי יהודה אומר אף מעלין
וכו': ואמאי? הא קא מתקן רבי יהודה כר'
אליעזר סבירא ליה דאמר תרומה בעינא
מחאתא¹⁷ דתנן סאה תרומה שנפלה לפחות
ממאה וגדמעו ונפל מן המדומע למקום אחר
רבי אליעזר אומר מדמעת בתרומת ודאי
והכמים אומרים¹⁸ אין המדומע מדמע אלא
לפי חשבון אימר דשמעת ליה לחומרא
לקולא מי שמעת ליה אלא הוא דאמר
כר"ש ברחנן¹⁹ סאה תרומה שנפלה למאה
וזה הספק להגביה עד שנפלה אחרת הרי
זו אסורה ור"ש מתייר וממאי דילמא התם
בהא קמייפלגי דתנא קמא סבר אע"ג דנפלו
בזה אחר זה כמאן דנפל בבת אחת דמי
והא לחמשיין נפלה והא לחמשיין נפלה ור"ש
סבר קמייאת במיל במאה והא תיבטיל
במאה וחד אלא הוא דאמר כרבי
שמעון בן אלעזר דתניא ר' שמעון בן
אלעזר אומר¹⁷ נותן עיניו בצד זה ואוכל מן

דשמעס ליה. לר"א דאמר תרומה כמאן דמחא
אותה בשבת במתקן: מי **אמר.** הוה ודאי מת
קולא נמי כמאן דמחא בשבת דמיא: **נחמא.** ור
השלעולא באחד וק': **ר' הוה סביר.** ק"ש משום
חולין: **בעל בק.** והוה ר"ה ככולהו חולין ומיהו כיון
לתרומה ואוכל בצד אחר הלכך חולין ובלא תעלה

קמב.

ד א מ"י וסגן שס וטשי"ט
 טס:
 ז ב ג ד ה ו ז ח ט י
 הללס ח ושי"ט הללס יט:
 ו ד טשי"ט ז"ח ט"ז שלס
 טשי"ט:
 ז ה מ"י פכ"ס שס הל'
 טו וטשי"ט ז"ח ט"ז שס
 טשי"ט:
 ז ח מ"י שס טשי"ט שס
 טשי"ט:
 ז ח ט י מ"י שס הללס
 כ:
 י כ מ"י פכ"ס שס הללס ט
 הללס טו:
 יא ל מ"י טי"ג מ"ה'
 תרומות הל' ז:
 יב מ טס הללס ז:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המש')

[illegible]

שמעון אמר: ח"ק סגר
כיוון כי הנהיגה נמצא
שנולד בו מאין אלא מאין
ואין עליו כי מותח מאין
ואין ששענו בו מאותה
הנח שנולדה אה תרומה
אשר חולין הותרה מאין
ותשאר חולין כמכשיר.
ואתח אחת כחור הבהמה
הזהמה ואת אסורה כלבה.
ונשפלה אתה קדש אה
אחת תרומה עליו.
אם חליל נפלה חלילה כי
תפקדו לו ודברים שפסו
והדקדק ומוקטני כי שמעון
היה המתייחר כי שמעון
כאילו אהדקו נהן עקב
בזה ה' כלומר משם
לדעויה תרומה מצה ה'
ואוכל מצה זה, ש"מ
כי התיירמה מתחם במקום
אחר, ואשקני כי זה
יתרה כי ששענו בו כאילו
מצדא ליה

[illegible][illegible]

הכח נמי בפירות המיטנפין.

וְאִתְּ אַחֲתִי יִטְלֵם בִּידֵי
וַיֵּינִינֵם בְּחוּךְ כְּלִי אֶחָד אוֹ עַל גְּבִי
וַעֲבָלָה אוֹ עַ"ג קוֹרֵד כְּדוּמָכָה בְּמִחוּךְ
אֵלֶּם הַתּוֹרֵה לְדַמְרֵר בְּמִסְתָּר לֹא שֶׁ
אֵלֶּם שְׂטֵהוּרָה לְמִטָּה וְעִמָּה לְמַעֲלָה
אֵלֶּם שְׂטֵהוּרָה לְמַעֲלָה וְעִמָּה לְמִטָּה
וְשָׁקֵל לְשִׁטְהוּרָה וְשָׁבִיק עֵמָּה וְאֵעִי
לְמִחוּמִּינֵן נִמִּי בְּפִירוֹת הַמֵּיטוּסִין וְיֵל
הַדָּמָם מִיֵּדֵי כְנוּן שְׂטֵהוּרָה מִנִּמָּה
בְּכִסִּים קִטְסִים בְּפִי עֵמָּה וְכֵן
הַשְׂמָחָה וְחוּסֵם סִלִּים מִנִּמָּה בְּחוּךְ
כְּלִי אֶחָד גָּדוֹל וְהִיוּ סִלִּים שֶׁ לְשִׁטְהוּרָה
לְמַעֲלָה מִסִּילִים שֶׁ עִמָּה דִּיכּוֹל לִיקָח
סִילֵי שְׂטֵהוּרָה וְלִהְיוֹתֵם עַ"ג קִרְקַע אֵלֶּם
אֵלֶּם מִנִּמָּה וְעַל גִּבּוֹ בִּלְלָה שׁוֹם
כְּלִי יֵהֵא שְׁפִירוֹת מִנִּמָּה בִּידֵי
בִּהָא וְדִלִּי אֵלֶּם שָׁבִיק לֵל לְמַעֲלָה
וְשָׁקֵל לֵל לְשִׁטְהוּרָה: מ"ד:

שנפלה לפחות מק' חולין.

מכאן משמע דתמורה
עולה בחדא ומאה עס האיסור ורש"י
לא פירש כן בפרק גיד הנשה (חולין דף
טז:) גבי כל איסורין שנתמורה במאה
לפירוי' שיטתו לא אחי' מסקנא הכי':
שזול
אחר ומי סבר ליה כוותיה
והא

ענינא: לחומרא. לדמעה כתרומה
הוא ע"כ: הוא דאמר. רבי
הלכות ויתכשרו החולין: עד
קמיתא כמאן דמתאחז בעינא דמיא
ירך להעלותה ע"כ המעלה מחקנו:
מתחיל ואוכל אין חיקון בהעלאתו:
יבאר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones